

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

privind inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Larisa Carauș împotriva lui Grigore Gajim și Gheorghe Macari
(încasarea prejudiciului material și moral)

împotriva deciziei din 27 mai 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-603/25

PIGD Nr. 2-24033062-01-2ra-21082025)

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Orhei, sediul Telenești (jud. L. Iarmaliuc)
Curtea de Apel Nord (jud. S. Grosu, A. Țihonschi, R. Holban)

22 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul declarat de avocatul Ion Bosîi, în interesele Larisei Carauș,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Gheorghe Stratulat, *judecători*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 26 martie 2024, Larisa Carauș a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Gajim Grigore și Macari Gheorghe, solicitând încasarea în mod solidar a prejudiciului material în mărime de 15 000 lei, a prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

2. Reclamanta a indicat că, la 6 februarie 2024, i-a transmis lui Macari Gheorghe calul său pentru transportarea unor bunuri, cu condiția ca acesta să fie hrănit și restituit la ora și locul convenit. În aceeași zi, în jurul orei 19:00, la ieșirea din satul *****, raionul *****, animalul de tracțiune a fost tamponat de automobilul de model „Dacia Logan”, condus de Gajim Grigore, în urma accidentului animalul decedând.

3. Reclamanta a susținut că, potrivit deciziei asupra cauzei contravenționale din 15 februarie 2024, Gajim Grigore a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 243 alin. (2) din Codul contravențional, constând în părăsirea locului accidentului rutier.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

4. Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, din 19 iulie 2024, acțiunea a fost admisă parțial. S-a încasat de la Grigore Gajim în beneficiul Larisei Carauș suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu material, precum și de la Gajim Grigore în beneficiul statului suma de 649,96 lei cu titlu de taxă de stat. Totodată, s-a respins pretenția reclamantei privind încasarea prejudiciului material și moral din contul pârâtului Gheorghe Macari.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

5. La 30 iulie 2024, Gajim Grigore a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, din 19 iulie 2024, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

6. Prin decizia din 27 mai 2025, Curtea de Apel Nord a admis apelul declarat de Grigore Gajim, a casat hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, din 19 iulie 2024, în latura încasării prejudiciului material și moral de la Gajim Grigore, și a emis o nouă hotărâre, prin care a respins cererea de chemare în judecată.

7. Instanța de apel a reținut că, potrivit materialelor cauzei, Grigore Gajim a fost sancționat contravențional pentru părăsirea locului accidentului rutier, iar nu pentru producerea accidentului. Totodată, Curtea de Apel Nord a reținut că, potrivit concluziei privind controlul înștiințării telefonice din 6 februarie 2024, vinovat de ajungerea animalului pe partea carosabilă este Macari Gheorghe, care nu a asigurat supravegherea animalului.

8. Curtea de Apel Nord a concluzionat că nu sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale în privința lui Gajim Grigore, întrucât nu s-a demonstrat vinovăția acestuia în producerea prejudiciului și nici legătura de cauzalitate dintre fapta de părăsire a locului accidentului și decesul animalului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

9. La 21 august 2025, avocatul Ion Bosîi, în interesele Larisei Carauș a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 27 mai 2025, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Telenești, din 19 iulie 2024.

10. În motivarea recursului, recurenta susține că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material privind răspunderea civilă delictuală, în special art. 1998 și art. 2013 din Codul civil. Grigore Gajim urmează să răspundă pentru prejudiciul cauzat, deoarece acesta conducea automobilul de model „Dacia Logan”, care constituie izvor de pericol sporit, și a tamponat animalul de tracțiune.

11. Recurenta invocă faptul că, prin decizia asupra cauzei contravenționale din 15 februarie 2024, Grigore Gajim a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 243 alin. (2) din Codul contravențional, iar acesta a achitat amenda, fapt ce confirmă implicarea sa în accidentul rutier.

12. Recurenta consideră greșită concluzia instanței de apel potrivit căreia părăsirea locului accidentului nu are legătură cauzală cu prejudiciul cauzat. Aceasta susține că decesul animalului a fost consecința directă a tamponării acestuia de automobilul condus de Grigore Gajim, iar faptul că organele de poliție l-au sancționat doar pentru părăsirea locului accidentului nu exclude răspunderea sa civilă pentru prejudiciul produs.

13. Totodată, recurenta susține că instanța de apel a omis să aprecieze corespunzător probele administrate și circumstanța că prejudiciul material a fost cauzat prin exploatarea mijlocului de transport. Sunt întrunite condițiile răspunderii delictuale: fapta ilicită, prejudiciul, vinovăția și legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu.

14. Recurenta mai invocă că prima instanță a examinat corect circumstanțele cauzei și a reținut întemeiat că Grigore Gajim urmează să repare prejudiciul material cauzat prin tamponarea animalului de tracțiune.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

15. Articolul 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

16. Articolul 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

17. Articolul 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

18. Articolul 433 alin. (1), lit. f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

19. Articolul 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

20. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, completul de judecată menționează că Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei la 27 mai 2025, iar decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces la 13 august 2025. În aceste condiții, recursul declarat de avocatul Ion Bosîi, în interesele Larisei Carauș, la 21 august 2025, a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

21. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că potrivit art. 442 din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii contestate în limitele invocate în recurs, prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432.

22. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare substanțială.

23. Pentru a trece filtrul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină critici clare de nelegalitate, încadrate în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Dezacordul părții cu modul în care instanța de apel a apreciat probele sau a stabilit circumstanțele cauzei nu este suficient pentru casarea deciziei contestate.

24. În prezenta cauză, recurenta nu a indicat expres un temei concret dintre cele prevăzute de art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, însă a susținut că instanța de apel ar fi interpretat și aplicat greșit normele privind răspunderea civilă delictuală, în special art. 1998 și art. 2013 din Codul civil.

25. Analizând conținutul recursului, completul de judecată constată că argumentele recurente exprimate, în esență, dezacordul acesteia cu modul în care instanța de apel a apreciat probele și a stabilit lipsa răspunderii civile delictuale a lui Grigore Gajim. Aceste critici nu demonstrează existența unui temei de casare în sensul art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

26. Instanța de apel a examinat circumstanțele cauzei și a reținut că Grigore Gajim a fost sancționat contravențional pentru părăsirea locului accidentului rutier, faptă prevăzută de art. 243 alin. (2) din Codul contravențional, iar nu pentru producerea accidentului rutier.

27. Totodată, instanța de apel a dat apreciere concluziei privind controlul înștiințării telefonice din 6 februarie 2024, potrivit căreia Macari Gheorghe nu a asigurat supravegherea animalului de tracțiune și nu a împiedicat ajungerea acestuia pe partea carosabilă.

28. Argumentele recurenteii potrivit cărora prima instanță ar fi apreciat corect probele și ar fi reținut întemeiat răspunderea lui Grigore Gajim exprimă, în esență, dezacordul acesteia cu soluția instanței de apel. Aceste critici nu demonstrează existența unei încălcări esențiale a normelor de drept material sau procedural.

29. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

30. Din analiza deciziei instanței de apel rezultă că au fost examinate și s-a răspuns în mod complet la criticilor formulate. Argumentele recurenteii nu reușesc să răstoarne constatările instanței de apel, limitându-se, în esență, la exprimarea unui simplu dezacord față de actele și soluțiile pronunțate în cauză, fără a combate analiza efectuată de instanță. Prin urmare, nu sunt întrunite condițiile legale pentru a permite Curții Supreme de Justiție să reanalizeze probele, iar critica rămâne una de dezacord cu soluția pronunțată.

31. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

32. În aceste circumstanțe, completul de judecată constată că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, fiind vădit neîntemeiată.

33. Din aceste motive, în conformitate cu art. art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, alin. (1), lit. f), 440, alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de avocatul Ion Bosîi, în interesele Larisei Carauș.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat